

© 2015 Marianne Busser en Ron Schröder

© 2015 Illustraties: Mark Janssen

© 2015 Moon, Amsterdam

Ontwerp omslag en binnenwerk: Stan Van Steendam

ISBN 978 90 488 2528 0

ISBN 978 90 488 2913 2 (e-book)

NUR 273

www.uitgeverijmoon.nl

www.mariannebusser-ronschroder.info

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Marianne Busser
en Ron Schröder*

JAKKO EN KEES OP WERELDREIS

Met tekeningen van *Mark Janssen*

moon

‘Laat dat!’ roept Jakko met een rood hoofd van kwaadheid. Hij springt meteen uit zijn rode trapauto.

Op het grasveld staat een nors kijkende man in een oude joggingbroek, met daarnaast een lichtgrijze hond vol krullen. De man geeft de hond een schop. ‘Rotbeest!’ roept hij. ‘En nu draai je gewoon een keutel, hóór je? Ben jij mal! Ik heb toch zeker geen uren de tijd om op jouw drol te staan wachten?’

Maar de hond doet helemaal niks. Hij zit alleen maar zielig te janken en probeert de schoppen van de man te ontwijken.

‘Laat dat!’ roept Jakko nog eens naar de man.

Hij geeft de jankende hond opnieuw een schop. ‘En nu meekomen, jij!’ brult hij. ‘Want als je niet wilt kakken, dan kak je maar niet!’

Nu wordt Jakko pas echt razend. Hij neemt een aanloop en springt dan zo hard mogelijk boven op de tenen van de vervelende man. ‘Laat die hond met rust!’ roept hij.

‘Au!’ schreeuwt de man nu met een rood aangelopen gezicht. ‘Ben je nu helemaal gék geworden?’

Maar Jakko kijkt al niet eens meer naar de man. Hij hurkt bij de grote lichtgrijze hond neer en begint hem zachtjes te aaien.

‘Stil maar, hoor,’ zegt Jakko. ‘Ik zal voortaan wel voor jou zorgen.’

‘Blijf van mijn hond af!’ brult de man naar Jakko.

Snel pakt de man de riem en geeft er een ruk aan. ‘En maak nu snel dat je wegkomt, want anders geef ik jou ook nog een schop. Brutale snotneus!’

Jakko staat op en kijkt de man kwaad aan. ‘Hoe durft u?’ roept hij. ‘Zo’n onschuldige hond schoppen!’

‘Als ik mijn hond een schop wil geven, dan doe ik dat,’ zegt de man. ‘Ik heb het namelijk helemaal gehad met dit beest!’

Meteen haalt de man met zijn voet uit naar Jakko. Maar op dat moment schiet de hond grommend langs Jakko heen en grijpt de man bij zijn broek.

‘Wrrr-aauw,’ gromt de hond. Hij zet zijn tanden in de broekspijp van de man en begint als een wilde aan de broek te rukken.

Even later valt de man met een plof achterover in het gras. En dan glijdt de broek van de boze man ineens naar beneden. De hond gaat er meteen met de broek vandoor, terwijl de man moeizaam overeind krabbelt. Proestend van het lachen kijkt Jakko dan naar de bloemetjesonderbroek die de man draagt. ‘Eigen schuld!’ roept hij. ‘Pas maar op dat u geen kou vat!’

De man kijkt even naar zijn blote benen. ‘Nou, als jij dan zo dol op die hond bent, dan hou je hem maar,’ roept hij naar Jakko.

En dan rent de man zo snel als hij kan in zijn bloemetjesonderbroek de hoek om.

‘Net goed,’ mompelt Jakko. ‘Opgeruimd staat netjes.’ Na vijf minuten komt de grijze krullenbollenhond al weer terug.

‘Kom maar,’ zegt Jakko, terwijl hij de hond zachtjes aait. ‘Vanaf nu hoor je bij mij. En ik beloof je dat je van mij nooit, maar dan ook nóóit een schop zult krijgen. Ga maar lekker in de houten bak achter mijn trapwagen zitten. Dan gaan we samen naar huis.’

‘Ziezo,’ zegt Jakko opgelucht als hij het tuinpad oprijdt. ‘We zijn weer thuis.’

‘Mam!’ roept hij vrolijk. ‘Je raadt nooit wat ik heb!’

‘Een pukkel op je neus, soms?’ vraagt zijn moeder vanuit de keuken.

‘Nee,’ zegt Jakko. ‘Ik heb een grijze krullenbollenhond. Kom eens kijken!’

‘Ach,’ zegt zijn moeder vertederd. ‘Wat een lieve hond! Hoe kom je daaraan?’

Jakko vertelt wat er allemaal is gebeurd.

De moeder van Jakko schrikt. ‘Tjonge,’ zegt ze. ‘Wat zielig! Maar wel fijn dat de hond hier nu veilig is.’

Meteen loopt de hond kwispelend op Jakko’s moeder af.

‘Hoe heet hij eigenlijk?’ vraagt Jakko’s vader even later. ‘Geen idee,’ zegt Jakko. ‘Ik denk dat ik hem maar gewoon Kees noem.’

‘Jakko en Kees,’ zegt zijn vader. ‘Mmm... Klinkt goed. Het zou best de titel van een boek kunnen zijn. Zo iets als: **De bijzondere avonturen van Jakko en Kees.**

‘Leuk!’ zegt mama lachend. ‘Wie weet komt er nog wel eens een boek over jullie. En misschien komen wij daar dan ook wel in te staan, Jan! Dat zou ik wel heel bijzonder vinden!’

Dan gaat mama in de woonkamer achter de naaimachine zitten.

Op de tafel liggen wel honderd verschillend gekleurde lapjes. Lapjes met stipjes en met streepjes, lapjes met hartjes en met ruitjes, lapjes met bloemetjes en lapjes met vlinders. En sommige lapjes zijn helemaal rood, groen of paars.

Mama naait het ene na het andere lapje aan elkaar vast. 'Wat ben je nu eigenlijk aan het maken?' vraagt Jakko verbaasd.

'Dit wordt onze ballon,' zegt mama. 'Papa en ik willen namelijk eens op reis met een echte luchtballon.'

'Met een luchtballon op reis?' roept Jakko verbaasd.

'Waaróm? Jullie kunnen toch ook gewoon met de auto?'

'Ja,' zegt mama. 'Maar met een luchtballon lijkt ons gewoon leuker.'

'Ik zou ook wel op reis willen,' zegt Jakko. 'Maar dan ga ik liever met mijn trapauto. Dan kan Kees wel in het aanhangwagentje.'

Zijn moeder lacht. 'Goed plan,' zegt ze. 'Moet je doen!' Die avond ligt Jakko heerlijk in zijn bed te slapen. En hij droomt dat hij met zijn trapauto op reis gaat. Samen met zijn nieuwe vriend Kees.

‘Vandaag ga ik mijn haar groen verven,’

zegt mama de volgende morgen tegen Jakko. ‘Dat is weer eens wat anders. Ik ben tenslotte kapster, dus ik heb alles wat ik daar voor nodig heb in mijn kapsalon staan.’

‘Zou je dat nu wel doen?’ vraagt Jakko. ‘Misschien vinden de mensen groen haar wel heel gek.’

‘Ach joh,’ zegt mama. ‘Wat kan mij het schelen als de mensen me gek vinden. We gaan lekker op vakantie, en het lijkt me gewoon leuk om dan groen haar te hebben.’

En ja, hoor. Na een uurtje stapt mama met een hoofd vol knalgroene krullen de kamer in.

‘En?’ vraagt ze trots. ‘Hoe vinden jullie het?’

‘Prachtig,’ zegt papa. ‘Je bent nu net een krop sla.’

Mama knijpt even in papa’s neus.

‘Ja...’ zegt Jakko lachend. ‘Maar je bent wel de mooiste krop sla van de wereld, hoor, mam!’

‘Ziezo,’ zegt mama. ‘Jij snapt het tenminste.’

En dan gaat ze tevreden naar de keuken om het ontbijt te regelen.

‘Ik heb iets leuks bedacht,’ zegt Jakko als ze even later samen aan tafel zitten. ‘Jullie gaan gezellig met een luchtballon op vakantie. En ik wil graag samen met Kees een wereldreis maken in mijn trapauto.’

‘Wat een fantastisch plan!’ roept papa. ‘Dat moet je dóén! Er zijn zoveel mooie dingen op de wereld. Daar raak je vast niet snel op uitgekeken.’

Mama kijkt nu een beetje bezorgd. ‘Maar eh... is dat niet gevaarlijk, een wereldreis?’ vraagt ze.

‘Nee joh,’ zegt Jakko. ‘Ik zou niet weten waarom. En Kees gaat met me mee, dus ik ben niet alleen.’

Mama knikt. ‘Ja,’ zegt ze. ‘Dat is natuurlijk wel fijn.’

‘Wanneer wil je eigenlijk vertrekken?’ vraagt papa nieuwsgierig.

‘Als alles klaar is,’ zegt Jakko. ‘Ik zet eerst al mijn spullen in mijn kar, en daarna moet ik nog wat eten regelen voor onderweg.’

‘Dat doe ik wel even,’ zegt mama. Ze zet meteen een grote emmer op tafel en begint de ene na de andere boterham te smeren.

‘Zou één emmer met brood wel genoeg zijn voor die jongen?’ vraagt papa bezorgd. ‘Straks gaat hij nog dood van de honger!’

‘Ach, natuurlijk niet,’ zegt mama. ‘Jakko zal heus wel ergens een bakkertje tegenkomen. En hij zei net dat hij zijn spaarpot ook mee op reis neemt, en die zit helemaal vol. Dus daar hoeft je je echt niet druk om te maken, hoor. Jakko kan heus wel voor zichzelf zorgen. En hij heeft Kees tenslotte ook nog bij zich!’

‘Dat is waar,’ zegt papa trots. ‘Onze zoon zal zich inderdaad wel redden.’

Mama denkt even na. 'Als Jakko op reis gaat, kunnen wij misschien gezellig met onze nieuwe luchtballon op vakantie,' zegt ze opgewekt. 'Tenminste, als de ballon klaar is. Nog maar een paar lapjes, en dan zit hij helemaal in elkaar.'

'Fantastisch!' roept papa. 'Als jij de ballon verder afmaakt, ga ik alvast alles voor onze ballonvaart in orde maken.'

Intussen stapelt Jakko zo veel mogelijk spullen in het aanhangwagentje achter zijn trapauto.

Van een oud rood-witgestreept zonnescherf en een paar stokken maakt hij een afdak, zodat hij lekker droog zit als het gaat regenen.

